

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Ndc/8/2026
Identifikačné číslo spisu:	6126294401
Dátum vydania rozhodnutia:	06.08.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6126294401.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: A. O., narodená XX. P. XXXX, I. XXXX/XX, Y.Č., proti žalovanej: PROXENTA Invest s. r. o., Mýtna 50, Bratislava, IČO: 51 406 713, o zaplatenie 40 000 € s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 5Csp/24/2026, o nesúhlase Mestského súdu Bratislava IV s postúpením sporu, takto

rozhodol:

Na rozhodnutie o odpore v upomínacom konaní je kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica postúpil spor vedený na tomto súde pod sp. zn. 16Up/253/2026 Mestskému súde Bratislava IV ako súdu príslušnému podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) na prejednanie veci. Na Okresnom súde Banská Bystrica sa konanie viedlo ako upomínacie konanie v zmysle zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 307/2016 Z. z.“). Postúpenie sporu Mestskému súde Bratislava IV odôvodnil upomínací súd tým, že žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote navrhla pokračovanie v konaní na príslušnom súde (ustanovenie § 10 ods. 3, resp. ustanovenie § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z.).

2. Mestský súd Bratislava IV s postúpením sporu nesúhlasil a predložil súdny spis Najvyššiemu súde Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“) ako súdu spoločne nadriadenému podľa ustanovenia § 43 ods. 2 CSP na rozhodnutie o príslušnosti. Svoj nesúhlas odôvodnil tým, že žalovaná podala voči platobnému rozkazu odpor včas, avšak bez vecného odôvodnenia. Mestský súd Bratislava IV mal za to, že bolo povinnosťou Okresného súdu Banská Bystrica skúmať splnenie predpokladov, či podaný odpor spĺňa náležitosti potrebné pre jeho vecné prejednanie príslušným súdom v nadväznosti na § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z., teda, či sú splnené predpoklady pre jeho vecné prejednanie súdom príslušným podľa CSP. Poukázal na viaceré aktuálne rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, napr. sp. zn. 7Ndc/3/2024, 1Ndc/13/2024, 1Ndc/19/2024, 3Ndc/21/2024.

3. Najvyšší súd SR ako súd najbližšie spoločne nadriadený Okresnému súde Banská Bystrica a Mestskému súde Bratislava IV podľa § 43 ods. 2 CSP na rozhodnutie o príslušnosti preskúmal spor a

dospel k záveru, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava IV je dôvodný.

4. Podľa § 36 ods. 1 a 2 CSP, konanie sa uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania; takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania.

5. Podľa § 40 CSP súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania; kauzálnu príslušnosť v obchodnoprávných sporoch súd skúma iba do otvorenia pojednávania alebo predbežného prejednanie sporu.

6. Podľa § 43 ods. 1 CSP, ak súd postupom podľa § 40 a § 41 zistí, že nie je príslušný, bezodkladne postúpi spor príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomí o tom žalobcu. Žalovaného upovedomí len vtedy, ak mu už bola žaloba doručená.

7. Podľa § 43 ods. 2 CSP, ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané.

8. Podľa § 2 zákona č. 307/2016 Z. z., na konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd“).

9. Podľa § 12 ods. 1 písm. d) zákona č. 307/2016 Z. z., súd bez toho, aby vyzýval žalobcu na vyjadrenie, odmietne odpor bez vecného odôvodnenia.

10. Podľa § 12 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z., súd posudzuje vecné odôvodnenie odporu miernejšie, ak je žalovaný spotrebiteľom.

11. Podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z., ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd strany upovedomí o pokračovaní v konaní.

12. Vzhľadom na skutočnosť, že k postúpeniu sporu môže dôjsť nielen za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 43 ods. 1 CSP, ale zároveň aj pri splnení podmienok uvedených v ustanovení § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z., je potrebné pojem „postúpenie sporu“ použitý v ustanovení § 43 ods. 2 CSP vykladať extenzívne, t. j. tak, že pod postúpením sporu treba rozumieť nielen postúpenie sporu ako výsledok postupu súdu podľa ustanovenia § 43 ods. 1 CSP, ale aj ako výsledok postupu súdu podľa ustanovenia § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z.

13. Zákon o upomínacom konaní možnosť žalovanému brániť sa proti vydanému platobnému rozkazu upravil totožnou zákonnou úpravou ako v rámci Civilného sporového poriadku, a to podaním odporu. Zákonodarcu ustanovil, že podaný odpor musí byť vecne odôvodnený (odpor podaný s odôvodnením vo veci samej). Z podaného odporu preto musí byť zjavná vecná neodôvodnenosť nároku žalobcu. Čo konkrétne má obsahovať vecne odôvodnený odpor, žiadne ustanovenie Civilného sporového poriadku ani zákona o upomínacom konaní neuvádza. Čo je to vecné odôvodnenie odporu vysvetľuje odborná právna literatúra tak, že „inštitút vecného odôvodnenia treba vykladať ako odôvodnenie riadne, teda vecne odôvodnený odpor znamená odpor podaný s odôvodnením vo veci samej, t. j. so splnením si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti.“ (Andrášiová, A., Horváth, E.: Civilný sporový poriadok - komentár, Wolters Kluwer). Rovnako sa k pojmu vyjadrujú viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z posledného obdobia, napr. sp. zn. 2Ndob/44/2024, 7Ndc/3/2024.

14. Zmyslom vecného odôvodnenia odporu proti platobnému rozkazu je tak kvalifikovaná obrana žalovaného, ktorý má v odpore uviesť také relevantné skutočnosti a také dôkazné návrhy, aby na nich

mohol súd založiť svoj procesný postup a stratégiu pri nariadenom pojednávaní. Ak z písomného prejavu žalovaného v odpore nie je možné takúto súčinnosť vyvodiť, iba vtedy ide o zjavný nedostatok obrany žalovaného. Ak ale z odporu vyplýva, že nárok, ktorý bol uplatnený žalobou žalovaný neuznáva, a ak v základných obrysoch opíše rozhodujúce skutočnosti, na ktorých stavia svoju obranu, aby súd mohol určiť okruh sporných skutočností, ktoré budú predmetom dokazovania, odpor vecnú odôvodnenosť bezpochyby vykazuje. Opisom rozhodujúcich skutočností tak žalovaný reaguje na to, čo o skutočnostiach významných pre rozhodnutie vo veci tvrdil žalobca; obrana žalovaného spočíva v tom, že hoci pravdivosť niektorých tvrdení žalobcu môže potvrdzovať, svojimi konkrétnymi údajmi vyvracia pravdivosť iných tvrdení žalobcu, prípadne uvádza ďalšie skutočnosti, ktoré žalobca netvrdil, na základe ktorých by spor mal vyznieť v prospech žalovaného. Svoju obranu proti nároku uplatnenému v žalobe žalovaný nemusí rozvádzať do všetkých podrobností a výslovne sa vyjadrovať ku všetkým tvrdeniam žalobcu; postačí, ak postaví proti tvrdeniam žalobcu aspoň také svoje tvrdenia o rozhodujúcich skutočnostiach, z ktorých vyplýva základ jeho obrany proti žalobe, teda ak uvedie prinajmenšom také skutočnosti, ktoré, ak budú tiež preukázané, môžu viesť k tomu, že bude (môže) mať v spore aspoň čiastočný úspech. Pri posudzovaní, či podmienky odôvodnenosti odporu sú, alebo nie sú splnené, je preto potrebné postupovať pri každom jednom podanom odpore veľmi individuálne.

15. Z obsahu spisu pritom nie je zrejmé, či sa Okresný súd Banská Bystrica zaoberal otázkou vecného odôvodnenia odporu podaného žalovanou, od ktorej závisí jeho ďalší postup v zmysle zákona č. 307/2016 Z. z. súvisiaci s postúpením danej veci Mestskému súdu Bratislava IV ako príslušnému na prejednanie sporu, hoci bol povinný najskôr preskúmať náležitosti odporu, najmä to, či bol vecne odôvodnený. Zo samotnej koncepcie zákona č. 307/2016 Z. z. možno vyvodiť, že jedine súd v upomínacom konaní môže rozhodnúť o odpore podanom bez vecného odôvodnenia [§ 12 ods. 1 písm. d) zákona č. 307/2016 Z. z.]. Mestský súd Bratislava IV vo svojom nesúhlase s postúpením sporu uviedol, že žalovaná v odpore (l. č. 18) proti platobnému rozkazu uviedla iba všeobecné konštatovanie, nedoložila žiadne prílohy a neoznačila žiadne dôkazy.

16. Úlohou Okresného súdu Banská Bystrica preto bude preveriť a posúdiť, či bol odpor žalovanej vecne odôvodnený, či má všetky potrebné náležitosti s poukazom na ustanovenie § 12 ods. 1 písm. d) zákona č. 307/2016 Z. z. V prípade, ak upomínací súd zistí, že neboli splnené podmienky na rozhodnutie o odmietnutí podaného odporu, bude jeho povinnosťou založiť do súdneho spisu úradný záznam, v ktorom skonštatuje zistené skutočnosti týkajúce sa predmetného odporu, teda najmä, či je odpor žalovanej vecne odôvodnený a či má všetky zákonom stanovené náležitosti. Pričom od uvedených zistení bude následne závisieť jeho ďalší procesný postup vyplývajúci zo zákona č. 307/2016 Z. z.

17. Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd SR dospel k záveru, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava IV s postúpením mu sporu v aktuálnom štádiu konania, je dôvodný.

18. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.